

Також особливу увагу необхідно приділити такому показнику як темп зміни власного капіталу, авансованого в діяльність підприємства. Тобто необхідною умовою фінансової стійкості підприємства повинно бути наступне: темпи зростання прибутку підприємства мають перевищувати темпи зростання власного капіталу, авансованого в діяльність підприємства, які, в свою чергу, повинні перевищувати темпи зростання обсяги продажу, а останні повинні бути вищими за темпи зростання активів (майна) [3,4].

Список літератури: 1. *Кононко О.* Аналіз фінансової звітності / О. Кононенко. – Х. : «Фактор», 2003. – 148с. 2. *Докієнко Л.Д.* Управління фінансовою стійкістю підприємств торгівлі / Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. Київ – 2005. 3. *Савицька Г. В.* Економічний аналіз діяльності підприємства / Г.В. Савицька. : Навч. посіб. – К.: Знання, 2004. – 654 с. 4. *Ткаченко І. П.* Оцінка фінансової стійкості підприємства та напрями її забезпечення / І. П. Ткаченко, І. А. Чувачалова, О. А. Чувачалов // Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка". – 2013. - №10.

О.В. Мелень, к.е.н, доцент кафедри економічного аналізу та обліку, м. Харків, НТУ «ХП»

С.В. Лукаш, магістрантка, м. Харків, НТУ «ХП»

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Однією з найголовніших категорій ринкової системи є прибуток. Оптимальне управління прибутком допомагає підприємству запобігти банкрутству, сприяє успішній діяльності підприємства з перспективами виходу на міжнародні ринки і цим підвищує авторитет держави.

Розмір отриманого прибутку має досить велике значення в діяльності підприємства. Величина прибутку підприємства впливає на формування фінансових ресурсів підприємства; збільшення ринкової вартості підприємства; ефективність виробничої діяльності підприємства; економічний розвиток держави. Тому в сучасних умовах виникає необхідність в дослідженні питань ефективного управління прибутком підприємств, адже він є основним показником господарської діяльності підприємств.

Теорію та методику управління прибутком досліджували чимало вітчизняних та закордонних авторів, зокрема І.О. Бланк, М.Д. Білик, С.М. Баранцева, Г.Г. Кірейціва, С.В. Мішина, В.В. Худа та інших.

Значна роль прибутку в розвитку підприємства та забезпеченні інтересів його власників і працівників визначає необхідність ефективного і безперервного управління ним. Управління прибутком являє собою процес розробки та прийняття ефективних управлінських рішень за всіма основними аспектами його формування та розподілу і використання на підприємстві з метою максимізації добробуту власників підприємства в поточному та перспективному періодах [1].

Головною метою управління прибутком є визначення шляхів найбільш ефективного його формування та оптимального розподілу, що спрямовані на забезпечення розвитку діяльності підприємства та зростання його ринкової вартості.

Основними задачами управління формуванням прибутку підприємства є забезпечення максимізації розміру прибутку, що формується, і який відповідає ресурсному потенціалу суб'єкта господарювання та ринковій кон'юктурі; забезпечення оптимальної пропорційності між рівнем прибутку, що формується, та допустимим рівнем ризику; забезпечення високої якості прибутку, що формується; забезпечення постійного збільшення ринкової вартості підприємства; підтримка конкурентоспроможності у довгостроковому періоді; забезпечення ліквідності підприємства та його платоспроможності; підтримка інвестиційної привабливості.

До основних задач управління розподілом прибутку підприємства можна віднести: забезпечення виплати необхідного рівня доходу на інвестований капітал власникам підприємства; забезпечення формування достатнього обсягу фінансових ресурсів за рахунок прибутку відповідно до задач розвитку суб'єктів господарювання в майбутньому періоді; забезпечення ефективності програм участі персоналу в прибутках підприємства [2].

Прибуток підприємства є важливою економічною категорією, адже він є кінцевою метою діяльності будь-якого підприємства. Система управління прибутком має бути органічно інтегрована із загальною системою управління підприємством, оскільки прийняття управлінських рішень у будь-якій сфері діяльності підприємства прямо або опосередковано впливає на рівень прибутку, який в свою чергу є основним джерелом фінансування розвитку підприємства та зростання доходів його власників і працівників.

Список літератури: 1. Пігуль Н. Г. Управління прибутком підприємства // Збірник наукових праць ДВНЗ “Українська академія банківської справи НБУ” – 2010. – № 28. – С. 79–85. 2. Бланк І.А. Управление прибылью / И.А. Бланк. – К.: «Ника – Центр», 1998. – 544 с.

К.М. Михайленко, студентка, м. Харків, ХНУ ім. В.Н. Каразіна

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ ЕКСПОРТУ КОНСАЛТИНГОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Сектор послуг виконує широке коло функцій, необхідних для розвитку сучасної економіки та підвищення її ефективності і конкурентоспроможності. Але процес аналізу по категоріях цього сектору ускладнюється відсутністю чіткого розмежування консультаційних послуг у класифікаторах, що потребує серйозної уваги серед аналітиків, експертів та практиків.

Аналіз змін структури експорту послуг України проводиться у роботах багатьох вітчизняних науковців, серед яких можна назвати Г. Ковалю, Г. Мельника, О. Гребельника, А. Мовсеяна та ін.

Мета дослідження на основі систематизації законодавчої та статистичної бази розкрити методологічні проблеми дослідження розвитку експорту консалтингових послуг України.

У законодавстві України відсутній спеціальний нормативний акт, який визначив би зміст та чітку класифікацію консалтингових послуг. Не передбачено виділення окремої групи консультаційних послуг ані у КВЕД, ані